

## Canoanele Sinodului I ecumenic

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
1 sin. I ec.	Automutilații nu pot fi clerici	<p>Dacă cineva în boală s-a tăiat cu meșteșug (s-a operat) de către medici, sau de către barbari s-a tăiat, acest să rămână în cler; iar dacă cineva sănătos fiind s-a tăiat pe sine, acesta, chiar dacă se numără în cler (chiar dacă este membru) al clerului, se cade să înceteze (a mai face parte din cler) și de acum înainte, nici unul dintre cei de felul acesta nu trebuie să se înainteze (în cler).</p> <p>Precum este lucrul vădit că (aici) se vorbește despre cei ce fac isprava aceasta înadins și care îndrăznesc să se taie pe ei înșiși; tot la fel (este vădit că) dacă oarecari au fost scopiți (făcuți eunuci) de către barbari sau de către stăpâni, însă altminterea s-ar găsi vrednici, pe unii ca aceștia canonul îi primește în cler.</p>	21, 22, 23, 24 ap.; 8 sin.I-II
2 sin. I ec.	Neofiții să nu fie primiți în cler	<p>Deoarece multe s-au făcut împotriva canonului bisericesc, fie din nevoie, fie în alt chip, la stăruința oamenilor, încât oamenii abia veniți de la viața păgânească la credință și care în scurtă vreme au fost catehizați se aduc îndată la baia spirituală, și deodată cu botezarea se înaintează la episcopat sau la prezbiterat, s-a socotit că este bine de acum înainte nimic de acest fel să nu se mai facă; pentru că îi trebuie timp de mai multă ispitire celui care se catehizează (catehumentului) și după botez. Căci este lămurită scriptura apostolică ce zice: "Nu neofit, ca nu mândrindu-se să cadă în osândă și în lanțul (cursa) diavolului" (1 Tim 3,6). Iar dacă cu trecerea vremii, s-ar afla vreo păcătuire sufletească cu privire la o persoană (a unei persoane) și s-ar dovedi de către doi sau trei martori, unul ca acela să înceteze din cler. Iar cel ce ar face (proceda) împotriva acestora, același se va pune la îndoială calitatea de cleric (în privința apartenenței lui la cler), ca unul care a cutezat să se împotrivescă marelui sinod.</p>	61, 75, 80 ap.; 9 sin.I ec.; 9, 10 Neocez.; 3 Laod.; 10 Sard.; 17 sin.I-II; 89 Vasile cel Mare; 1,4 Grig. Nyssa
3 sin. I ec.	Clericii să nu aibă țitoare	<p>Marele sinod a oprit cu desăvârșire, fie episcopului, fie presbiterului, fie diaconului, fie oricui dintre cei care sunt în cler, să li se îngăduie a avea femeie împreună locuitoare (concubină), afară doar de mamă, sau soră, sau mătușă, sau numai astfel de persoane cu privire la care a fugit toată bănuiala (prin care a scăpat de toată bănuiala).</p>	5, 26 ap.; 5, 12, 13 Trul.; 18, 22 VI ec.; 19 Anc.; 3, 4, 25, 38, 70 Cartag.; 88 Vasile cel Mare
4 sin. I ec.	Alegerea și hirotonia episcopilor	<p>Se cuvine așadar ca episcopul să se așeze de către toți (episcopii) cei din eparhie (mitropolie, provincie), iar dacă ar fi greu un lucru ca acesta, fie pentru vreo nevoie stăruitoare (presantă, constrângătoare), fie pentru lungimea drumului, adunându-se în orice chip trei la un loc, împreună alegători făcându-se și cei absenți și consimțind prin scrisori, atunci să se facă hirotonia. Iar întărirea celor făcute să se dea în fiecare eparhie (mitropolie) mitropolitului.</p>	1 ap.; 3 sin. VII ec.; 19, 23 Antioh.; 12 Laod.; 6 Sard.; 1 C-pol.; 13, 49, 50 Cartag

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
5 sin. I ec.	Sinoadele Mitropolitane	În privința celor ce au fost excomunicați (afurisiți) de către episcopii din fiecare eparhie (mitropolie) fie dintre cei din cler, fie dintre cei din stare laică, să se țină rânduiala cea după canonul care hotărăște ca cei scoși (izgoniți, afurisiți) de către unii să nu se primească de către alții. Să se cerceteze ca nu cumva aceștia să fi ajuns excomunicați din împuținarea sufletului (din micimea de suflet) sau din vrajbă sau din vreo altă scădere de acest fel a episcopului. Deci pentru ca lucrul acesta să fie cercetat după cuviință, s-a socotit (părut) că este bine să aibă loc (să se țină) sinoade în fiecare an, de două ori pe an, în fiecare eparhie (mitropolie) pentru ca obștea tuturor episcopilor eparhiei (mitropoliei) adunați la un loc să cerceteze întrebările cele de acest fel și, astfel, cei care în mod vădit s-au ridicat împotriva episcopului, după dreptate să fie socotiți de către toți - excomunicați până când obștei episcopilor i s-ar părea (potrivit) să aducă în privința acestora o hotărâre echitabilă. Iar sinoadele să aibă loc (să se țină) unul înaintea Patruzecimii, pentru ca înlăturând orice puținătate de suflet, darul să se aducă curat lui Dumnezeu; iar al doilea, cam în vremea toamnei.	
6 sin. I ec.	Exarhatele. Alegerea episcopilor	Să se ție obiceiurile cele vechi, cele din Egipt și din Libia și din Pentapole, așa încât episcopul din Alexandria să aibă stăpânire peste toate acestea, pentru că acest este și obiceiul episcopului Romei. De asemenea și în Antiohia și-n alte eparhii (provincii) să li se păstreze Bisericii întâietățile (privilegiile). Este apoi cu totul învederat lucrul acela, că dacă cineva ar deveni episcop fără încuviințarea mitropolitului, marele sinod a hotărât că unul ca acesta nu se cade să fie episcop. Iar dacă alegerii comune tuturor, fiind ea (cu temei) bine întemeiată și după canonul bisericesc, i s-ar împotrivi doi sau trei din vrajbă (pizmă) proprie, să aibă tărie votul (hotărârea) celor mai mulți.	34 ap.; 4 sin.I ec.; 2,3 sin.II ec.; 8 sin.III ec.; 28 sin. IV ec.; 36 Trul.; 9, 16, 19 Antioh.; 13 Cartag.
7 sin. I ec.	Cinstirea scaunului din Ierusalim	Deoarece a avut tărie obiceiul și vechea predanie (tradiție) ca episcopul din Elia (Ierusalim) să se cinstească (să se bucure de cinste), să aibă urmarea (continuarea) cinstei (acesteia), păstrându-se însă pe seama mitropoliei proprii ei vrednicie (demnitate).	34 ap.; 2 sin.II ec.; 12 sin. IV ec.; 36 Trul.; 19 Antioh.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
8 sin. I ec.	Primirea schismaticilor în biserică	În privința celor ce s-au numit pe sine cândva catari (curați), iar acum (se reîntorc) vin la sobornicirea și apostoleasca Biserică, i s-a părut sfântului și marelui sinod ca punându-se mâinile asupra lor, să rămână astfel în cler. Dar înainte de toate se cuvine ca ei să mărturisească în scris că vor primi (se vor uni, vor fi de acord) și vor urma dogmele bisericii sobornicești și apostolice, anume că vor avea comuniune (împărtășire) și cu cei căsătoriți a doua oară, și cu cei care au căzut în vremea prigoanei (persecuției), cu privire la care s-a rânduit timpul (de pocăință) și s-a hotărât sorocul (termenul de iertare), - așa încât aceștia (caterii) să urmeze întru toate dogmele Bisericii sobornicești. Prin urmare, aceștia toți, fie (că sunt) în sate, fie (că sunt) în orașe, numai singuri cei care s-ar găsi hirotoniți, (adică) cei ce se găsesc în cler, să rămână în același chip (în același cin, în aceeași stare).	68 ap.; 7 sin. II ec.; 95 Trul.; 14 sin. VII ec.; 13 Anc.; 14 Neocez.; 8, 10 Antioh.; 6 Sard.; 47, 57, 66, 69, 99 Cartag.; 1, 47, 89 Vasile cel Mare; 12 Teofil Alex.
9 sin. I ec.	Ispitirea celor ce intră în cler	Dacă cineva fără de cercetare a fost înaintat (rânduit) presbiter, sau făcându-i-se ispitirea și-a mărturisit păcatele, și mărturisindu-se el, oameneii fiind mișcați, au pus mâinile pe unul ca acesta împotriva canonului, pe acesta canonul nu-l primește (în cler), căci Biserica sobornicească apără (revendică) numai ceea ce este fără de prihană.	25, 61 ap.; 2, 10 sin. I ec.; 9, 10 Neocez.; 17 sin. I-II; 3, 5, 6 Teofil Alex.; 89 Vasile cel Mare
10 sin. I ec.	Cei ce au căzut odată de la credință nu pot intra în cler	Oricâți dintre cei căzuți (de la credință) au fost înaintați (în cler) fie din neștiință, fie cu știință mai dinainte (a stării lor) din partea celor ce i-au înaintat, aceasta nu aduce slăbire (prejudiciu) canonului bisericesc, pentru că după ce se vor cunoaște, se caterisesc.	62 ap.; 9 sin. I ec.; 1, 2, 3, 4, 12, Anc.; 10 Petru Alex.; 73 Vasile cel Mare; 2 Grig. Nyssa
11 sin. I ec.	Treptele pocăinței celor căzuți de la credință	În privința celor ce au lepădat credința, fără silă, sau fără luarea averilor, sau fără primejduire, sau fără ceva de acest fel, cum s-a întâmplat sub tirania lui Liciniu, i s-a părut sinodului că deși nu sunt vrednici de omenie, să se milostivească totuși de ei (să fie totuși tratați cu îndurare). Deci câți dintre ei ca (niște) credincioși se căiesc cu adevărat, să petreacă trei ani între ascultători și șapte ani să se smerească (să se umilească, să stea plecați), iar doi ani fără împărtășire vor lua parte la rugăciuni cu poporul.	62 ap.; 12, 13, 14 sin. I ec.; 4, 5, 6, 7, 8, 9, 21 Anc.; 2, 19 Laod.; 43 Cartag.; 2, 11 Grig. Nyssa

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
12 sin. I ec.	Pocăința celor ce vin din oastea păgână	Iar cei ce au fost chemați de har și au arătat la început zel (pornire) lepădând cingătorile, iar după aceea s-au întors ca câinii la propria lor vomitură, încât unii și arginți (bani) au cheltuit și prin daruri au izbutit să ajungă din nou la slujbă în oaste, aceștia zece ani să se plece ( să cadă, să se umilească), după timpul de trei ani al ascultării. Dar la toți aceștia trebuie să se cerceteze bunăvoința și felul căinții. Iar câți arată întoarcerea lor cu fapte, dar nu de formă (cu chipul), ci cu frică și cu lacrimi și cu răbdare și cu faceri de bine, aceștia împlinind vremea hotărâtă a ascultării, se vor împărtăși neaparat de rugăciuni (vor participa la rugăciunile comune), episcopului fiindu-i îngăduit să hotărască (să dispună) ceva și mai omenos (blând) cu privire la aceștia. Iar câți au suferit (suportat) cu nepăsare (îndepărtarea de la rugăciuni) și au socotit că pentru reîntoarcere le este de ajuns forma (aparența) intrării în Biserică, să plinească întru totul (întocmai, pe deplin) timpul (penitenței).	62, 83 ap.; 11, 13, 14 sin. I ec.; 102 Trul.; 4, 5, 6, 7, 8, 9, 21 Anc.; 2, 19 Laod.; 23 Cartag.; 2, 11 Neocez.; 2, 3 Petru Alex.; 3, 73, 74, 75, 81, 84 Vasile cel Mare; 2, 4, 5 Grig. Nyssa
13 sin. I ec.	Împărtășirea muribunzilor	În privința celor care stau să moară (dintre căzuți) să se observe și acum vechea și canonică lege, încât dacă cineva stă să moară, să nu fie lipsit de cele mai de pe urmă și mai trebuitoare merinde. Iar dacă fiind deznădăjduit și luând împărtășirea, s-ar număra din nou (vor rămâne) între cei ce trăiesc (între cei vii) acela să fie împreună cu cei ce iau parte numai la rugăciune. Dar peste tot și în privința oricui ar sta să moară, cerând a se face părtaș de cuminecătură (a se împărtăși cu Euharistia), (stabilim ca) episcopul, cu cercetarea (ispitirea), să-l facă părtaș sfântului dar (prosforei, să-l împărtășească).	52 ap.; 11, 12 sin. I ec.; 6, 22 Anc., 2 Neocez.; 1 Cartag.; 73 Vasile cel Mare; 2, 5 Grig. Nyssa
14 sin. I ec.	Pocăința catehumenilor căzuți	În privința celor care au fost și care au căzut (de la credință), i s-a părut sfântului și marelui sinod ca aceștia numai trei ani să fie ascultători (în treapa ascultării), iar după aceea să se roage cu catehumenii.	2, 11, 12, 13, sin. I ec.; 96 Trul.; 5 Neocez.; 19 Laod.; 20 Vasile cel Mare; 4, 6, Timotei Alex.; 5 Chiril Alex.
15 sin. I ec.	Transferarea clerului este oprită	Pentru multă tulburare și pentru gâlcevile care s-au făcut, s-a părut (potrivit) să se înlăture cu desăvârșire obiceiul, contrar canonului apostolic (14, 15) care s-a mai găsit în unele părți, ca nici episcopul, nici presbiterul și nici diaconul să nu treacă (să nu se strămute) din cetate în cetate. Iar dacă meșteșugească ceva de felul acesta, sau s-ar deda vreunor treburi de acest fel, să se lipsească cu desăvârșire de o atare uneltire și să se așeze din nou în Biserică în care a fost hirotonit episcopul, sau presbiterul (acela).	14, 15 ap.; 4 sin. II ec.; 5, 6, 10, 20, sin. IV ec.; 18 Trul.; 3, 13, 16, 21 Antioh.; 1, 2, 3,, 12, 16 Sard.; 48, 54, 65, 71, 90 Cartag.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
16 sin. I ec.	Osândirea clericilor care se mută singuri	Câți dintre presbiteri sau diaconi, sau peste tot, cei ce se numără în cler (sunt socotiți în rândul clerului), în chip cutezător, neavând înaintea ochilor nici frica lui Dumnezeu, nerecunoscând nici canonul bisericesc, vor pleca de la bisericile lor, aceștia nu trebuie să fie primiți nicidecum în altă biserică, ci trebuie să fie siliți ca să se reîntoarcă în parahiile (eparhiile) lor; sau dacă stăruiesc (persistă), trebuie să fie excomunicați (să fie fără de împărtășire). Iar dacă ar și îndrăzni cineva să răpească pe cel ce este al altuia (aparține altuia) și să-l hirotonească în Biserica lui, fără încuviințarea episcopului propriu de la care a fugit cel ce este numărat în cler (este socotit în rândul clerului), să fie hirotonia (lui) fără tărie.	14, 15, 16 ap.; 15 sin. I ec.; 5, 10, 20, 23 sin. IV ec.; 17, 18, 20 Trul.; 3, 21 Antioh.; 1, 2, 13, 15, 16 Sard.; 20, 54, 80, 90 Cartag.
17 sin. I ec.	Osândirea dobânzii și a cametei	Deoarece mulți dintre cei care se numără în canon (sunt socotiți în rândul clerului) urmărind lăcomia și câștigul rușinos (alergând cu lăcomie la câștig rușinos), au uitat dumnezeiasca Scriptură care zice; "argintul său nu l-a dat pentru camătă (dobândă)" Ps. 14,5; și dând împrumut cer sutimi (procente), sfântul și marele sinod a socotit a fi cu dreptate, că dacă după această orânduire, s-ar găsi cineva luând camătă din îndeletnicire (cu treaba aceasta, cu cămătăria), sau astfel învârtind lucru, sau cerând înapoi și jumătate, sau orice altceva născocind pentru câștig rușinos, să se caterisească din cler și să fie străin de canon (de starea clerului).	44 ap.; 10 Trul.; 19 sin. VII ec.; 4 Laod.; 5, 16 Cartag.; 2, 14 Vasile cel Mare; 3 Grig. Neocez.; 6 Grig. Nyssa.
18 sin. I ec.	Locul diaconilor în rândul clerului	A venit la sfântul și marele sinod (știrea) că în unele locuri și cetăți, diaconii dau presbiterilor cuminecătura (euharistia), ceea ce nici canonul și nici obiceiul nu a predanisit, ca cei ce nu au puterea de a aduce jertfa să dea trupul lui Hristos celor ce jertfec (celor ce aduc sfânta jertfă). S-a mai cunoscut și aceea că unii dintre diaconi se ating de cuminecătură (euharistie, împărtășanii) chiar și înaintea episcopilor. Așadar toate acestea să înceteze, iar diaconii să rămână în măsurile lor (în rânduielile, tocmelilor), știind că ei sunt slujitori ai episcopului, dar mai mici decât presbiterii. Să primească așadar după rânduială cuminecătura (euharistia) după presbiteri, dându-le-o fie episcopul, fie presbiterul. Dar să nu le fie permis diaconilor nici să șează în rândul presbiterilor; căci ceea ce s-a făcut este împotriva canonului și împotriva rânduielii. Dar dacă cineva și după aceste orânduiri nu ar voi a se supune, să înceteze din diaconie.	15, 39 ap.; 15 sin. I ec.; 7, 16 Trul.; 5 Antioh.; 20 Laod.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
19 sin. I ec.	Ereticii pavlichieni	În privința ereticilor pavlichieni care au alergat (s-au întors) mai pe urmă la soborniceasca Biserică, se așază rânduiala ca ei să fie neapărat botezați din nou. Iar dacă unii în timpul trecut s-au numărat în cler (au făcut parte din cler) și dacă se arată neîntinați și neprihăniți, după ce vor fi botezați din nou să se hirotonească de către episcopul Bisericii sobornicești. Dacă însă cercetarea i-ar găsi pe ei nepotriviți (nevrednici), se cuvine a-i caterisi pe ei. Așjiderea și în privința diaconișelor și peste tot în privința celor numărați (socotiți) în cler, să se observe aceeași rânduială (procedură). Am pomenit însă și pe diaconișele numărate (socotite) în cin (în cler, în schemă) cu toate că nu au nici o hirotésie, așa că acestea să fie socotite neapărat între laici.	46, 47, 49 ap.; 15 sin. IV ec.; 95 Trul.; 6, 126 Cartag.; 1 Vasile cel Mare
20 sin. I ec.	Oprirea îngenuncherii în unele zile	Deoarece sunt unii care-și pleacă genunchii (îngenunchează) duminica și-n zilele Cincizecimii - pentru ca toate să se păzească în același fel în fiecare parohie (eparhie), sfântului sinod i s-a părut ca rugăciunile să fie aduse (făcute) lui Dumnezeu stând ei în picioare.	66 ap.; 66, 90 Trul.; 18 Gang.; 29 Laod.; 15 Petru Alex.; 91 Vasile cel Mare; 1 Teofil Alex.